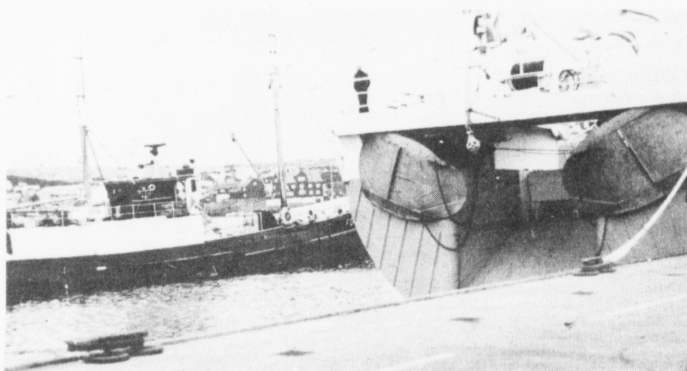

Munurinn er stórir:

Ein vánalig kumpass var okkara einasta navigatiónstól

Í dag hava vit satelitnavigator, segði Eiler Jacobsen í røðu síni umborð á Sólborg fyrr í vikuni, tá bløð og onnur vóru boðin við ein túr

Sólborg var ikki meir enn komin at bryggju, tá Brimnes kom inn um brimgarðin

Týsdagin vóru umboð fyri bløð og onnur boðin við lítlan túr við nýggjasta rækjuskipinum í flotanum, Sólborg, hjá Eiler Jacobsen.

Undir borðhaldinum umborð vóru nógv góð-ynski borin fram frá landsstýrinum, stovnum og privatfólki. Eiler takkaði fyri, og mintist aftur á tá hann fyrri 20 árum síðani ferdi Brimnes. Tað bar soleiðis á, at Sólborg hevði júst lagt at bryggju sunnudagin, tá Brimnes kom á Havnina.

Vit vóru á veg úr Íslandi við Brimnes. Ein-

John Dam, pionerurinn innan føroyskan rækjufiskiskap, saman við Eileri

asta navigatiónstólið umborð var ein vánalig kumpass. Vit vistu ikki av nøkrum fyrr enn vit lógu inni í Svinoyarvík. Tað var ikki meir enn vit sóu land, áðrenn vit merktu tað, segði Eiler Jacobsen og helt fram:

— Nú er øðrvisi. Á túrinum heim við Sólborg spurdi eg skiparin, hvussu langt var eftir at sigla. Hesin trýstir á ein knøtt. Ein maskina fer í gongd og beinanvegin hava vit svarið — so og so nógv

fjórðingar. Eg spyrji síðani, hvørja kós vit skulu halda. Vit finga svarið beinanvegin.

Eiler helt fyri, at nógv var broytt í bert hesi tjúgu seinastu árin. Í dag hevur Sólborg ikki eina vánaliga kumpass, men satelitnavigator.

Sólborg hevur ligið á Havnini síðani hún kom sunnudagin, men fer væntandi til Grønlands á sínum fyrsta túri ein av fyrstkomandi døgnum. Skipari er Poul Sloan.

Skiparin, Poul Sloan, á vælútgjördu brúnni

spurnarkassin

Sigvald Kristiansen

Eyðun Joensen

Marjun Sigurdsdóttir

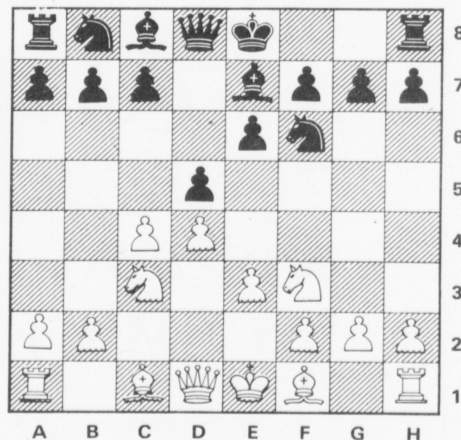
Jógvan Páll Lassen

SOSIALURIN fer nú undir ein brævkassa har tað ber til hjá lesarum at seta fram spurningar til læknan, sálarfrøðingin, sosialráðgevaran og sakføraran. Í svarpanelinum hava vit fingið Sigvald Kristiansen, lækna, Eyðun Joensen, sálarfrøðing, Marjun Sigurdsdóttir, sosialráðgevara og Jógvan Páll Lassen, sakførara

Hvussu ofta teigurin kemur í blaðið veldst alt um, hvussu nógv spurningar

vit fáa sendandi, men væntandi fara vit at byrja komandi leygardag, so nú er bert eitt at gera — spyr um hvat tær lystir, og vit skulu royna at geva tær svar uppá spurning tín.

Vit skulu leggja afturat, at øll brøv, sum send verða blaðnum verða viðgjörd undir tøgnskyldu, so eingin uttan blaðstjórnin veit, hvør ið spyr.

Hvítur
Andrias Ziska
Ri g1—f3

Svartur
Luitjen Apol

5.